

Utkastade – men ingen EU-protest

Det ska innehålla en klausul om respekt för mänskliga rättigheter! lovade EU:s fiskerikommissionär Maria Damanaki inför förhandlingarna om ett nytt fiskeriavtal med Marocko, efter att EU-parlamentet förkastat det tidigare avtalet. Den hårt prövade kommissionären som för ett par år sedan inte fick mandat från sina kolleger i kommissionen om att försöka förhandla om ett fiskeriavtal som exkluderade Västsahara, verkar nu klamra sig fast vid denna punkt, och upprepar den med sträng uppsyn, så fort förnyelsen av avtalet kommer på tal.

Vad innebär då denna klausul om mänskliga rättigheter i fallet Marocko? Det har varit väldigt oklart från Kommissionens sida. Ett allvarligt brott mot mänskliga rättigheter skulle kunna innebära att avtalet sägs upp – det är klart. Men vem avgör ifall det begås ett allvarligt brott? Och hur övervakas det? Och hur bedömer man den nuvarande situationen i Västsahara, där MINURSO inte har mandat att övervaka mänskliga rättigheter? Vem övervakar egentligen idag ifall brott mot mänskliga rättigheter sker i Västsahara?

Efter att bryskt och under förolämpande former blivit utkastad från Marocko den 6 mars i år då jag tillsammans med tre kolleger från EU-parlamentet försökt resa till El Aaiún för att träffa civilsamhälle, MINURSO och lokala marockanska myndigheter, har dessa frågor bara blivit mer akuta. Vad vet EU, hur övervakar man, vem sätter man sin tilltro till? Då gång efter annan folkvalda politiker från Europa nekas inresa till Västsahara trots att Marocko utåt med fullkomligt imponerande lögnaktighet hävdar att alla som vill är välkom-

na att resa in – borde rimligtvis varningslampor tändas i Kommissionsbyggnaden. Och i regeringskansliet. Så sent som i februari i år stod ju den marockanske talmannen i svenska riksdagen och inbjöd alla som ville komma på besök i de så kallade ”södra provinserna”. Alla utom jag, Ivo Vajgl, Pino Arlacchi, Norbert Neuser, Willy Meyer och de andra 60 som tillhör EU-parlamentets stödgrupp för Västsahara förstås. Och fiskeriutskottet. Och inte Jonas Sjöstedt, förstås. Men – alla andra! Eller?

Att bli utkastad ur ett grannland till Europa utan några som helst formella eller lagliga grunder var en omskakande upplevelse. Den tystnad från Kommissionens, EU-parlamentets och svenska regeringens sida som jag upplevt i efterspelet till denna incident har varit än mer skrämmande.

ISABELLA LÖVIN

Jag har fått svenska folkets förtroende att vara dess representant i EU-parlamentet. Jag har försökt göra mitt jobb så bra jag bara kan, och till det anser jag det hör att träffa människor i tredje länder som berörs av EU:s fiskeriavtal, och lägga deras åsikter till bedömningarna av dessa avtal. Marocko har velat hindra mig – och tidigare faktiskt också hela fiskeriutskottet i parlamentet från att göra detta. Därmed har man hindrat demokratisk insyn. Detta är helt oacceptabelt!

Därför uppmanar jag idag Sveriges riksdag, och alla europeiska parlament att sända parlamentariska delegationer till Västsahara, så snart som möjligt! Helst i år! Hur många gånger kan Marocko neka oss folkvalda tilltråde innan EU formellt måste reagera?